

N:o 73.

Ank. till Riksd. kansli den 19 maj 1909, kl. 4 e. m.

Memorial, med föranledande af kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande n:o 62 i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af § 16 i värnpliktslagen den 14 juni 1901, dels ock med föranledande däraf väckta motioner.

I utlåtande n:o 62 i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af § 16 i värnpliktslagen den 14 juni 1901, dels ock med föranledande däraf väckta motioner, hemställde lagutskottet, att Riksdagen, med bifall till propositionen samt herrar H. Wrangels och J. Jeanssons i ämnet väckta motioner, samt med afslag å herr C. Janssons i Edsbäcken väckta motion, måtte för sin del antaga förslag till lag i ämnet af den lydelse utskottets nämnda utlåtande innehåller.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva vid behandlingen af detta utlåtande kamrarna stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren afslagit ofvanberörda af herrar Wrangel och Jeansson väckta motioner, men i öfrigt bifallit utskottets hemställan. Andra Kammaren åter har bifallit utskottets hemställan med den ändring, att, i anledning af herr Janssons i Edsbäcken motion, det i 16 § 6 mom. af lagförslaget på två ställen förekommande ordet »trettio» å hvardera stället utbyts mot »tjugusex» samt det i samma moment likaledes på två ställen förekommande ordet »tio» å hvardera stället utbyts mot »åtta».

Den i herrar Wrangels och Jeanssons motioner berörda frågan är alltså genom kamrarnas skiljaktiga beslut förfallen.

Vidkommande den skiljaktighet i öfrigt, som förefinnes mellan kamrarnas beslut, anser utskottet densamma böra så sammanjämkas, att i förutnämnda moment oförmälda trettio år bestämmas till tjuguåtta år och tio år till nio år.

Utskottet hemställer alltså,
att kamrarna, med frånträdande, försåvidt nu är i fråga, af sina fattade beslut angående ofvanberörda tider, måtte i anledning af förevarande proposition och herr Janssons i Edsbäcken motion för sin del antaga följande

Lag

om ändrad lydelse af § 16 i värnpliktslagen den 14 juni 1901.

Härigenom förordnas, att § 16 i värnpliktslagen den 14 juni 1901 skall hafva följande ändrade lydelse:

§ 16.

1. Uppskof med inskrifning till nästföljande års inskrifningsförrättning kan meddelas värnpliktig, som af en eller annan möjligen öfvergående anledning, såsom tillfällig sjukdom, försenad kroppsutveckling eller dylikt, vid inskrifningsförrättningen befinnes till tjänstgöring oförmögen eller olämplig.

2. Sådant uppskof kan ock medgifvas ende arbetsföre sonen, sonsonen eller dottersonen till orkeslös eller vanför fader, farfader, morfader eller till änka eller ogift kvinna, ende arbetsföre fostersonen till orkeslös eller vanför fosterfader eller till fostermoder, äfvensom ende arbetsföre brodern till ett eller flera minderåriga eller vanföra faderlösa syskon, dock endast såvida sagda föräldrar, far- eller morföräldrar eller fosterföräldrar eller syskon äro af hans arbete för sitt uppehälle väsentligen beroende.

3. Förefinnes anledning till befrielse enligt denna paragraf ännu vid inskrifningsförrättningen det år, under hvilket den värnpliktige fyller tjugufyra år, frikallas han från värnpliktens fullgörande i beväringen under fredstid.

4. Blifver inskrifven värnpliktig, till följd af sådan orsak, som oförmäles i § 4, oförmögen till tjänst vid rikets försvar, äger han att, på framställning hos behörig inskrifningsnämnd, varda frikallad från värnpliktens vidare fullgörande.

5. Nu har utländsk man, som icke förut varit svensk medborgare, blifvit genom naturalisation upptagen till medborgare här i landet; fyller han det år, inskrifningen sker, minst tjugosex år eller kan han med intyg styrka, att han i utlandet gjort militärtjänst under längre tid, än hvad i § 27 mom. 1 sägs, då skall han frikallas från värnpliktens fullgörande i beväringen under fredstid.

6. Sådan frikallelse äge ock den tillgodonjuta, som från riket afflyttat till land inom främmande världsdal och därefter åter hit inflyttat; dock under villkor:

att afflyttningen icke skett i strid med då gällande föreskrifter om utvandring,

att han under det år, han återinflyttat, fyllt minst tjugouåttå år, samt

att minst nio år förflutit från afflyttningen till återinflyttningen, häri således icke inberäknad den tid, som vistelsen i riket varat, innan för-
lorad svensk medborgarrätt återförvärfvats.

Hvad i mom. 5 och 6 stadgas skall träda i kraft den 1 januari 1910. Bestämmelserna i mom. 6 skola emellertid äga tillämplighet endast till och med de inskrifningsförrättningar, som äga rum år 1914; dock att stadgade eftergiften skall tillkomma äfven sådan i mom. 6 af-
sedd person, som varit pliktig undergå inskrifning år 1914 eller tidigare, men på grund af laga förfall varder inskrifven först år 1915 eller senare.

Stockholm den 19 maj 1909.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.